

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/2231

z dnia 12 grudnia 2016 r.

zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/788/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 17 października 2016 r. Rada przyjęła konkluzje, w których wyraziła głębokie zaniepokojenie sytuacją polityczną w Demokratycznej Republice Konga (DRK). W szczególności zdecydowanie potępiła akty skrajnej przemocy, do których doszło w dniach 19 i 20 września w Kinszasie, stwierdzając, że akty te pogłębiły jeszcze bardziej sytuację impasu, w jakiej znalazła się DRK z powodu niezwołania wyborów prezydenckich w terminie przewidzianym w konstytucji, tj. do dnia 20 grudnia 2016 r.
- (3) Rada podkreśliła, że aby stworzyć atmosferę sprzyjającą prowadzeniu dialogu i organizacji wyborów, rząd DRK musi wyraźnie zobowiązać się do czuwania nad przestrzeganiem praw człowieka i praworządności oraz zaprzestać wykorzystywania wymiaru sprawiedliwości jako narzędzia politycznego. Rada wezwała również wszystkie zainteresowane strony, by odrzuciły stosowanie przemocy.
- (4) Rada wyraziła również gotowość do wykorzystania wszelkich dostępnych jej środków, w tym środków ograniczających wobec osób odpowiedzialnych za poważne przypadki łamania praw człowieka, podżeganie do przemocy lub stwarzanie przeszkód w dążeniu do wyjścia z kryzysu w sposób oparty na konsensusie i pokojowy, z poszanowaniem dążenia narodu DRK do wybrania swoich przedstawicieli.
- (5) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić decyzję 2010/788/WPZiB.
- (6) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/788/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Środki ograniczające przewidziane w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 nakładają się na osoby oraz podmioty wskazane przez Komitet ds. Sankcji w związku z udziałem w czynach zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu w DRK lub w związku ze wspieraniem takich czynów. Czyny takie obejmują:

- a) naruszenie embarga na broń i podobnych środków, o których mowa w art. 1;
- b) działania politycznych i wojskowych przywódców zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających w DRK, którzy utrudniają rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie członków tych ugrupowań;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchyleneń wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB (Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30).

- c) działania politycznych i wojskowych przywódców bojówek kongijskich, w tym tych otrzymujących wsparcie spoza DRK, którzy utrudniają członkom tych bojówek rozbrojenie, demobilizację i reintegrację;
- d) rekrutowanie lub wykorzystywanie dzieci w konfliktach zbrojnych w DRK, z naruszeniem obowiązującego prawa międzynarodowego;
- e) udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących, w zależności od przypadku, łamanie lub naruszanie praw człowieka lub łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym czynów obejmujących działania wymierzone w ludność cywilną, takich jak zabijanie i okaleczanie, gwałty i inne akty przemocy seksualnej, uprowadzenia, przymusowe wysiedlenia i ataki na szkoły i szpitale, lub udział w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu;
- f) utrudnianie dostępu do pomocy humanitarnej lub dystrybucji tej pomocy w DRK;
- g) wspieranie osób lub podmiotów, w tym ugrupowań zbrojnych lub siatek przestępczych, prowadzących działania destabilizujące w DRK poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych lub nielegalny handel tymi zasobami, w tym złotem, dziką fauną i florą lub produktami z dzikiej fauny i flory;
- h) działania w imieniu lub pod kierunkiem wskazanej osoby lub podmiotu bądź w imieniu lub pod kierunkiem podmiotu będącego własnością wskazanej osoby lub podmiotu lub kontrolowanego przez wskazaną osobę lub podmiot;
- i) planowanie lub finansowanie ataków na personel pokojowy MONUSCO lub personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, kierowanie takimi atakami lub uczestniczenie w nich;
- j) zapewnianie pomocy finansowej, materialnej lub technologicznej bądź towarów lub usług wskazanej osobie lub podmiotowi.

Wykaz odpowiednich osób i podmiotów, których dotyczy niniejszy ustęp, znajduje się w załączniku I.

2. Środki ograniczające przewidziane w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 nakładają się na osoby i podmioty:

- a) utrudniające oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów, w tym poprzez akty przemocy, represje lub nawoływanie do przemocy, lub poprzez podważanie praworządności;
- b) uczestniczące w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka w DRK, kierowaniu tymi czynami lub ich popełnianiu;
- c) powiązane z osobami i podmiotami, o których mowa w lit. a) i b);

zgodnie z wykazem znajdującym się w załączniku II.”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do tego, by zapobiec wjazdowi na lub przejazdowi przez ich terytoria osób, o których mowa w art. 3.
2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.
3. W odniesieniu do osób, o których mowa w art. 3 ust. 1, ust. 1 niniejszego artykułu nie stosuje się, jeżeli:
 - a) Komitet ds. Sankcji stwierdzi z wyprzedzeniem i odrębnie w każdym przypadku, że taki wjazd lub przejazd jest uzasadniony z powodów humanitarnych, w tym w związku z obowiązkami religijnymi;
 - b) Komitet ds. Sankcji stwierdzi, że zwolnienie byłoby zgodne z celami stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, którymi to celami są pokój i pojednanie narodowe w DRK oraz stabilność w regionie;
 - c) Komitet ds. Sankcji zezwoli z wyprzedzeniem i odrębnie w każdym przypadku na przejazd osób powracających na terytorium państwa, którego są obywatelami, lub biorących udział w działaniach służących postawieniu przed sądem sprawców poważnych naruszeń praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego; lub
 - d) taki wjazd lub przejazd jest konieczny do celów przeprowadzenia postępowania sądowego.

W przypadkach gdy państwo członkowskie zezwala, zgodnie z tym ustępem, na wjazd na lub przejazd przez swoje terytorium osób wskazanych przez Komitet ds. Sankcji, zezwolenie ograniczone jest do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

4. W odniesieniu do osób, o których mowa w art. 3 ust. 2, ust. 1 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie związane jest zobowiązaniem wynikającym z prawa międzynarodowego, a mianowicie:

- a) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
- b) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod jej auspicjami;
- c) zastosowanie znajduje umowa wielostronna przyznająca przywileje i immunitety; lub
- d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktat laterański) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

5. Uznaje się, że ust. 4 stosuje się również wtedy, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

6. Jeżeli państwo członkowskie udziela zezwolenia na podstawie ust. 4 lub 5, informuje o tym należycie Radę.

7. W przypadku osób, o których mowa w art. 3 ust. 2, państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienie ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadkach gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniu międzyrządowym, włącznie z takimi posiedzeniami, które są popierane przez Unię Europejską lub których gospodarzem jest Unia Europejska lub państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, jeżeli prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio propagujący polityczne cele środków ograniczających, w tym demokrację, prawa człowieka i praworządność w DRK.

8. Państwo członkowskie, zamierzające przyznać zwolnienie, o którym mowa w ust. 7, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uważa się za przyznane, chyba że co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia.

9. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 4, 5, 6, 7 lub 8 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osób wymienionych w załączniku II, zezwolenie jest bezwzględnie ograniczone do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których bezpośrednio dotyczy”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Dokonuje się zamrożenia wszystkich środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych będących własnością lub kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 3, oraz wszystkich środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, którymi dysponują podmioty będące własnością lub kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 3, lub którymi dysponują jakiegokolwiek osoby lub podmioty działające w imieniu osób i podmiotów, o których mowa w art. 3, lub pod ich kierunkiem, zgodnie z opisem w załączniku I i II.

2. Żadne środki finansowe, inne aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. W odniesieniu do osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1, państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienie ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych:

- a) niezbędnych do pokrycia podstawowych wydatków, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczonych na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu wydatków związanych ze świadczeniem usług prawnych;

- c) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych, zgodnie z przepisami prawa krajowego, związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;
- d) niezbędnych do pokrycia wydatków nadzwyczajnych – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez dane państwo członkowskie i po otrzymaniu zgody tego Komitetu; lub
- e) będących przedmiotem sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego zastawu lub wyroku, w którym to przypadku środki finansowe, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania wyroku z zastrzeżeniem, że zastaw został ustanowiony lub że wyrok został wydany przed wskazaniem przez Komitet ds. Sankcji odpowiednich osób lub podmiotów, oraz z zastrzeżeniem, że zastaw nie został ustanowiony, a wyrok nie został wydany na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w art. 3, po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez dane państwo członkowskie.

4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), może zostać ustanowione po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez dane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych oraz przy braku negatywnej decyzji Komitetu ds. Sankcji w ciągu czterech dni roboczych od daty takiego powiadomienia.

5. W odniesieniu do osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 2, właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

- a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób i podmiotów oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub
- d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że właściwy organ poinformował właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję, co najmniej dwa tygodnie przed udzieleniem zezwolenia, o powodach, dla których uważa, że specjalne zezwolenie powinno zostać przyznane.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego ustępu.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych osób i podmiotów wymienionych w załączniku II, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem, w którym dana osoba lub podmiot zostali umieszczeni w wykazie znajdującym się w załączniku II, lub przedmiotem orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego podlegającego wykonaniu w danym państwie członkowskim, przed tym dniem lub później;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze będą wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze dotyczące praw osób, którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na rzecz osoby lub podmiotu wymienionego w załączniku I lub II; oraz
- d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego ustępu.

7. W przypadku osób i podmiotów wymienionych w załączniku II można również przyznać zwolnienia dotyczące środków finansowych i zasobów gospodarczych, które są niezbędne do celów humanitarnych, takich jak świadczenie lub ułatwianie świadczenia pomocy, w tym artykułów medycznych i żywności, wysyłanie pracowników pomocy humanitarnej oraz związanej z tym pomocy lub ewakuacją z DRK.

8. Ust. 1 i 2 nie uniemożliwiają osobie lub podmiotowi umieszczonym w wykazie znajdującym się w załączniku II dokonywania płatności należnych z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby lub takiego podmiotu w tym wykazie, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność ta nie została bezpośrednio ani bezpośrednio otrzymana przez osobę lub podmiot umieszczony w wykazie znajdującym się w załączniku I lub II.

9. Ust. 2 nie stosuje się do następujących wpływów na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków;
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami ograniczającymi, lub
- c) płatności należnych osobom i podmiotom, o których mowa w art. 3 ust. 2, z tytułu orzeczeń sądowych, arbitrażowych lub decyzji administracyjnych wydanych w Unii lub podlegających wykonaniu w danym państwie członkowskim,

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają ust. 1.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Rada wprowadza zmiany w wykazie zawartym z załączniku I na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji.

2. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i zmienia wykaz znajdujący się w załączniku II”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji umieści osobę lub podmiot w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub podmiot w załączniku I. Rada przekazuje bezpośrednio, jeżeli adres jest znany, lub w drodze opublikowania ogłoszenia swoją decyzję i uzasadnienie umieszczenia w wykazie danej osobie lub podmiotowi, umożliwiając takiej osobie lub takiemu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w art. 6 ust. 2, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie lub danemu podmiotowi bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie lub takiemu podmiotowi przedstawienie uwag.

3. W przypadku przedstawienia uwag lub istotnych nowych dowodów Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot”;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Załącznik I zawiera powody umieszczenia w wykazie osób lub podmiotów przekazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji.

2. W załączniku I zamieszczane są także, w miarę dostępności, informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W przypadku osób informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W przypadku podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku I zamieszcza się także datę wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji.

3. Załącznik II zawiera powody umieszczenia w wykazie danych osób i podmiotów.

4. W załączniku II zamieszczane są także, w miarę dostępności, informacje niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W przypadku podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności”;

7) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Niniejsza decyzja jest poddawana przeglądowi, zmieniana lub uchylana stosownie do potrzeb, w szczególności w świetle odpowiednich decyzji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Środki, o których mowa w art. 3 ust. 2, stosuje się do dnia 12 grudnia 2017 r. W stosownych przypadkach ich okres obowiązywania jest przedłużany lub są one zmieniane, jeżeli Rada uzna, że ich cele nie zostały osiągnięte.”;

8) załącznik do decyzji 2010/788/WPZiB staje się załącznikiem I, a nagłówki w tym załączniku otrzymują brzmienie: „a) Wykaz osób, o których mowa w art. 3 ust. 1” oraz „b) Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Dodaje się następujący załącznik:

„ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 2

A. OSOBY

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Ilunga Kampete	alias Gaston Hughes Ilunga Kampete; alias Hugues Raston Ilunga Kampete. ur. 24 listopada 1964 r. w Lubumbashi, nr wojskowego dowodu tożsamości: 1-64-86-22311-29. Obywatelstwo DRK.	Jako dowódca Gwardii Republikańskiej (GR) Ilunga Kampete był odpowiedzialny za rozmieszczone w terenie oddziały GR, które użyły siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuściły się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Ilunga Kampete brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	12.12.2016
2.	Gabriel Amisi Kumba	alias Gabriel Amisi Nkumba; alias „Tango Fort”; alias „Tango Four”. ur. 28 maja 1964 r. w Malela, nr wojskowego dowodu tożsamości: 1-64-87-77512-30. Obywatelstwo DRK.	Dowódca 1. strefy obrony kongijskiej armii (FARDC), której siły użyły siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuściły się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Gabriel Amisi Kumba brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	12.12.2016
3.	Ferdinand Ilunga Luyoyo	ur. 8 marca 1973 r. w Lubumbashi Nr paszportu: OB0260335 (ważny od 15 kwietnia 2011 r. do 14 kwietnia 2016 r.). Obywatelstwo DRK.	Jako dowódca organu zajmującego się tłumieniem zamieszek <i>Légion Nationale d'Intervention</i> Narodowej Policji Konga (PNC) Ferdinand Ilunga Luyoyo był odpowiedzialny za użycie siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuszczenie się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Ferdinand Ilunga Luyoyo brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	12.12.2016
4.	Celestin Kanyama	alias Kanyama Tshisiku Celestin; alias Kanyama Celestin Cishiku Antoine, alias Kanyama Cishiku Bilolo Célestin, alias Esprit de mort ur. 4 października 1960 r. w Kanandze. Obywatelstwo DRK. Nr paszportu: OB0637580 (ważny od 20 maja 2014 r. do 19 maja 2019 r.). Otrzymał wizę Schengen nr 011518403 wydaną 2 lipca 2016 r.	Jako komisarz policji w Kinszasie (PNC) Celestin Kanyama był odpowiedzialny za użycie siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuszczenie się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Celestin Kanyama brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	12.12.2016

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
5.	John Numbi	alias John Numbi Banza Tambo; alias John Numbi Banza Ntambo; alias Tambo Numbi. ur. 16 sierpnia 1962 r. w Jadotville-Likasi-Kolwezi. Obywatelstwo DRK.	Były inspektor-generał Narodowej Policji Konga (PNC) John Numbi pozostaje wpływową postacią, która była szczególnie zaangażowana w kampanię brutalnego zastraszania podczas wyborów gubernatorów w czterech prowincjach DRK (tworzących wcześniej prowincję Katanga) w marcu 2016 r. i jako taki jest odpowiedzialny za utrudnianie opartych na konsensusie i pokojowych rozwiązań zmierzających do przeprowadzenia w DRK wyborów.	12.12.2016
6.	Roger Kibelisa	alias Roger Kibelisa Ngambaswi. Obywatelstwo DRK.	Jako dyrektor ds. wewnętrznych Narodowych Służb Wywiadowczych (ANR) Roger Kibelisa jest zaangażowany w kampanię zastraszania członków opozycji prowadzoną przez funkcjonariuszy ANR, w tym bezprawne zatrzymania i aresztowania. Roger Kibelisa podważał zatem praworządność oraz utrudniał oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów.	12.12.2016
7.	Delphin Kaimbi	alias Delphin Kahimbi Kasagwe; alias Delphin Kayimbi Demba Kasangwe; alias Delphin Kahimbi Kasangwe; alias Delphin Kahimbi Demba Kasangwe; alias Delphin Kasagwe Kahimbi. ur. 15 stycznia 1969 r. (lub 15 lipca 1969 r.) w Kiniezire/Goma. Obywatelstwo DRK. Nr paszportu dyplomatycznego: DB0006669 (ważny od 13 listopada 2013 r. do 12 listopada 2018 r.)	Szef organu wywiadu wojskowego (byłego DEMIAP), stanowiącego część Narodowego Centrum Operacji, struktury dowodzenia i kontrolowania odpowiedzialnej za bezprawne aresztowania i brutalne represje w Kinszasie we wrześniu 2016 r. oraz odpowiedzialnej za siły, które brały udział w zastraszaniu oraz bezprawnych aresztowaniach, co utrudnia oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów.	12.12.2016

B. PODMIOTY”.